

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoKR/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120239054
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120239054.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej v právnej veci žalobcu 365.bank, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (pôvodne Poštová banka, a.s.), zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanej B. D. nar. X.X.XXXX, bytom M. XXX, XXX XX M., v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2Odi/3/2020-63 zo dňa 22.septembra 2020 takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2Odi/3/2020-63 zo dňa 22.septembra 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie

odôvodnenie:

1.Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej, o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica v konaní pod spisovou značkou 4Odk/902/2019 z dôvodu, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom a rovnako že mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo ho zvýhodniť. Dňa 5.6.2019 uzatvorili žalobca a žalovaná zmluvu o úvere č. 1978790557, neoddeliteľnou súčasťou ktorej boli okrem iného Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. Žalovaná svojím podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 743,10 eur, ktoré sa zaviazala v stanovenej lehote vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami a plniť ostatné povinnosti v zmysle zmluvy. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 13.9.2019 uznesenie sp. zn. 4Odk/902/2019, ktorým vyhlásil konkurz na žalovanú a zbavil ju všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze a v rozsahu v akom nebudú uspokojené v konkurze. Žalobca si dňa 17.10.2019 uplatnil svoj nárok na neuhradenú pohľadávku prihláškou do konkurzného konania a dňa 21.10.2019 zaslal ustanovený správca žalobcovi potvrdenie o zapísaní jeho pohľadávky do zoznamu pohľadávok vo výške 6.196,76 eur. Žalovaná podpísala žiadosť o úver, v ktorej uviedla, že nemá žiadne mesačné splátky úverov, deklarovala dôchodok vo výške 388,--eur, napriek tomu neuhrádzala svoje záväzky, čím spôsobila ich predčasné zosplatenie a navyšovanie vo forme trov exekučného konania. Žalobca mal za to, že je evidentné, že žalovaná v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedela, že svoje záväzky plniť nebude, nakoľko už tri mesiace od podpisu zmluvy bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej. Mal za to, že žalovaná uviedla žalobcu do omylu svojim klamlivým správaním za účelom získať finančné prostriedky.

3. Súd vyzval žalobcu na zdôvodnenie svojej aktívnej legitímácie v konaní. Žalobca tvrdil, že svoju aktívnu legitímáciu riadne zdôvodnil a doložil, táto vyplýva zo súhrnnej prihlášky, ktorú podal do konkurzného konania.

4. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si ešte dávno pred rokmi, nevie presne kedy, zobrala úver od Poštovej banky vo výške 716,--eur, ktorý splácala roky, avšak úver jej bol poskytnutý s vysokými úrokmi, a preto stále splácala len úroky. Pred uzavretím zmluvy o úvere v júni v roku 2019 jej pracovníci Poštovej banky na základe telefonického rozhovoru ponúkli úver refinancovať s tým, že bude splácať síce rovnakú sumu, avšak s nižšími úrokmi. Na základe toho žalovaná podpísala so žalobcom zmluvu o úvere v júni v roku 2019, aby sa jej znížila celková suma, ktorú má zaplatiť. Až následne sa dozvedela o možnosti, že je možné sa oddlžiť. Uviedla, že má chorého manžela a splácanie úveru ju veľmi zaťažovalo, nie preto, že by mala úmysel žalobcu nejako oklamať.

5. Súd mal v konaní preukázané, že žalovaná uzatvorila úver na návrh samotného žalobcu, ktorý jej ponúkol možnosť refinancovať predchádzajúci úver, ktorý jej žalobca poskytol v minulosti. Žalobca toto tvrdenie žalovanej účinne nepoprel, súd ho preto považoval za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP. Pokiaľ žalobca poukazoval na údajne zavádzajúce správanie žalovanej pri uzatváraní zmluvy o úvere v tom, že žalovaná mala zamlčať existenciu svojho iného záväzku, podľa súdu už však žalobca neuviedol, a táto skutočnosť vyšla najavo až na pojednávaní z tvrdenia žalovanej, že sa jednalo o záväzok žalovanej práve voči žalobcovi, o ktorom záväzku žalobca vedel. Uvedené podľa názoru súdu potvrdzuje aj ďalšie tvrdenie žalobcu, že existencia ďalších záväzkov žalovanej vyplýva zo súhrnnej prihlášky. Súd tak nemal preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaná žalobcu pri preberaní svojho nového záväzku voči žalobcovi zavádzala a klamala a nemal preukázané ani tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa pri preberaní záväzkov spoliehala na to, že tieto bude riešiť konkurzom. Len samotná skutočnosť, že žalovaná tri mesiace pred vydaním rozhodnutia o oddlžení zobrala úver, ktorým refinancovala svoj predchádzajúci úver a konala tak práve na základe podnetu žalobcu, sama o sebe neznamena a nepotvrdzuje, že konala s úmyslom poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa a ani, že konala so spoľahnutím sa na skutočnosť, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom, a teda oddlžením. Uviedol, že sa jednalo o ničím nepotvrdenú a nepreukázanú domnienku žalobcu s tým, že bez uvedenia ďalších relevantných skutkových okolností nie je možné prijať záver prezentovaný žalobcom, že žalovaná mala pri podaní návrhu na oddlženie nepoctivý zámer spočívajúci v skutkovej podstate podľa § 166g ods. 2 písm. g/ a h/ ZKR. Žalovaná svoje konanie pri preberaní záväzku voči žalobcovi vo výške 743,10 eur naopak jednoducho zdôvodnila. Žalobca navyše v konaní nepreukázal ani svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na zrušenie oddlženia. Z ustanovenia § 166 f/ ods. 1 ZKR vyplýva, že návrh môže podať veriteľ dotknutý oddlžením. Pri podaní návrhu na zrušenie oddlženia veriteľom voči svojmu dlžníkovi nestačí len existencia pohľadávky veriteľa voči svojmu veriteľovi a existencia právnej skutočnosti rozhodnutia o oddlžení, ale musí sa jednať o taký stav na strane veriteľa - žalobcu, kedy v dôsledku oddlženia došlo k reálnej „ujme“ na strane veriteľa, ktorej existenciu však nie je možné predpokladať automaticky a bez ďalšieho, ako automatický následok oddlženia. Veriteľ môže byť v konkurze uspokojený, a to aj v rozsahu 100% pohľadávky, prípadne 90%, kedy skutočnosť „dotknutia veriteľa oddlžením“ je potrebné skúmať v každom prípade jednotlivo s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Veriteľ je povinný uviesť v žalobe rozhodujúce skutočnosti svedčiacie o jeho aktívnej legitímácii podať návrh, vzhľadom na znenie ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR; nestačí len strohé konštatovanie existencie jeho pohľadávky a rozhodnutie súdu o oddlžení. Súd konštatoval, že v čase podania žaloby konkurzné konanie stále prebiehalo, žalobca neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti pre posúdenie jeho aktívnej legitímácie a mohol byť teoreticky ešte v rámci konkurzu uspokojený, a to aj vo výške 100% svojej prihlásenej pohľadávky.

6. Súd konštatoval, že z pripojeného konkurzného spisu zistil, že konkurzné konanie na majetok žalovanej bolo už ku dňu rozhodnutia súdu ukončené, a to oznámením správcu v Obchodnom vestníku OV č. 65/20202 zo dňa 2.4.2020 z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Správca však ani na dopyt súdu ohľadom nových právnych skutočností od podania žaloby túto právne rozhodnú skutočnosť v konaní neuviedol, a preto súd túto skutočnosť nebral pri rozhodovaní do úvahy. Mal za to, že nie je úlohou konajúceho súdu vyhodnocovať právne významné skutočnosti, ktoré sú súdu známe, avšak o ktoré sa strana sporu „neopiera“, neuviedie ich v rámci svojho procesného útoku/ obrany, nepovažuje ich jednoducho za relevantné napriek existencii kvalifikovaného zastúpenia v spore oproti protistrane, ktorá zastúpená nie je. Súd konštatoval, že pokiaľ by na túto jemu známu skutočnosť prihliadol, porušil by tým zásadu rovnosti účastníkov a zvýhodnil kvalifikovane zastúpeného žalobcu

oproti „nekvalifikovanej“ žalovanej. Skonštatoval, že žalobca si skutočnosti ohľadom stavu konkurzného konania neoveril ani pred pojednávaním vo veci samej a súd vychádzal zo žalobcom tvrdenej skutočnosti prebiehajúceho konkurzného konania na majetok žalovanej, ktorá však sama o sebe žalobcovu aktívnu legitímáciu v konaní nepreukazovala, vypovedala totiž ešte o stále existujúcej možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v konkurze, napríklad aj v plnom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní neprodukoval žiadne skutkové tvrdenia vo vzťahu k svojej aktívnej legitímácii, t. j. oprávneniu podať návrh na zrušenie oddĺženia (§ 166f ods. 1 ZKR), neakceptoval súd ani obranu žalobcu o nespornosti jeho aktívnej legitímácie z dôvodu, že nebola žalovanou rozporovaná. Súd zdôraznil, že žalobca napriek kvalifikovanému právnomu zastúpeniu svoju aktívnu legitímáciu nijako nezdôvodňoval, vychádzajúc z presvedčenia, že táto mu patrí už len na základe existencie jeho pohľadávky voči žalovanej a rozhodnutia o oddĺžení žalovanej; preto pokiaľ sa žalovaná k právu žalobcu žalovať v danom prípade nijako nevyjadrila, neznamená to podľa názoru súdu automaticky, že žalobcom uplatnené právo žalovať zrušenie oddĺženia žalovanej je nesporné. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

7. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a napriek tomu, že žalovaná bola v konaní úspešná a vznikol jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, súd jej ich náhradu nepriznal, pretože si v konaní žiadne trovy neuplatnila.

8. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP).

9. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu uviedol, že s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie uvedenou v odôvodnení rozhodnutia sa právny zástupca žalobcu nestotožňuje, považuje ju za arbitrárnu, v rozpore so zákonnými ustanoveniami aplikovanými súdom, pričom ich interpretácia je v zjavnom (možno až účelovom) nesúlade s doktrínovým výkladom zákonodarcu. Aktívnu vecnou legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Zákon č. 7/2015 Z. z. (správne 2005) ustanovuje predpoklady aktívnej vecnej legitímácie v ust. § 166f ods. 1. Z dôvodovej správy k zákonnému ustanoveniu upravujúcemu predpoklady aktívnej vecnej legitímácie nevyplýva žiadna iná podmienka okrem žalobcom uvedenej - je veriteľom dotknutým oddĺžením. Uvedené splnenie podmienky žalobca v konaní preukázal. Konajúci súd teda interpretoval uvedené zákonné ustanovenie v rozpore s jeho výkladom stanoveným samotným zákonodarcom. Podmienka stavu konania, teda či je konanie oddĺžením skončené alebo stále prebieha, je vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii irelevantná. Konajúci súd zdôvodnil absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu aj z dôvodu, že právny zástupca na pojednávaní dňa 22.9.2020 neuviedol dôkaz, ktorý by preukázal jej existenciu, a to konkrétne neuviedol na otázku súdu, či sú v konaní nové skutočnosti nič, aj keď konkurzné konanie bolo ukončené pre nedostatok majetku žalovanej. Konajúci súd mal za to, že tieto skutočnosti, ktoré zistil zo samotného konkurzného spisu nemožno zohľadniť, nakoľko by postupoval v rozpore s ust. § 185 a nasl. CSP. Uvedené zdôvodnenie považuje žalobca za absolútne absurdné, v rozpore so zákonnou úpravou, a to z dôvodu nasledujúcich skutočností:

a/ v samotnom žalobnom návrhu právny zástupca žalobcu navrhol vykonanie dôkazu - pripojenie a oboznámenie sa s obsahom konkurzného spisu 4Obk 902/2019, z ktorého vyplýva aj súdom požadovaná skutočnosť, či konkurzné konanie bolo skončené alebo stále prebieha. Aj zo samotného odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd si uvedený spis dal pripojiť a teda mal vedomosť o skutočnostiach, ktoré požadoval, hoci žalobca ich považuje za irelevantné. Súd teda z dôkazu navrhnutého zo strany žalobcu mal možnosť zistiť ním požadované skutočnosti vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii, čím nemohlo dôjsť k zvýhodneniu jedného z účastníkov konania, ako to interpretoval samotný súd,

b/ žalobca poukazuje na ust. § 185 CSP, ktoré ustanovuje možnosť vykonania dôkazov aj bez návrhu, teda tých dôkazov, ktoré sú dostupné z verejných registrov a zoznamov. Obchodný vestník, resp. register úpadcov sú verejne dostupné zoznamy, z ktorých súd mohol získať informácie týkajúce sa predmetného konkurzného konania,

c/ žalovaný nenamietal aktívnu vecnú legitímáciu.

10. Na základe vyššie uvedeného je nesporné, že žalobca, resp. ním navrhované doložené a navrhnuté dôkazy preukazujú existenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a konajúci súd nemohol dospieť k

záverom o jej absencii. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, stalo sa tak na základe nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu veci a nesprávnej aplikácie a interpretácie použitých právnych noriem pri rozhodovaní o merite veci.

11. K naplneniu predpokladov nepoctivého zámeru v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. g/ a h/ zákona o konkurze žalobca uviedol, že sa nestotožňuje so závermi súdu a považuje ich za nepodložené a arbitrárne. Na dôkladné preskúmanie skutkového stavu veci a objasnení tvrdení žalovaného uvedených v tomto konaní bolo potrebné zhodnotiť dôkazy, ktoré boli súčasťou konkurzného spisu, súd však listinné dôkazy v konkurznom spise nevykonal, resp. to nevyplýva zo zápisnice o pojednávaní. Žalobca aj napriek snahe sa k týmto informáciám nedostal, nakoľko správcovia konkurznej podstaty neposkytujú adekvátnu súčinnosť. Konajúci súd tvrdí, že žalobca nepreukázal, že žalovaný v žiadosti o úver uviedol nepravdivé informácie so snahou poškodiť veriteľa. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že žalovaný mal iné záväzky, ktoré zamlčal a tieto neboli záväzky od žalobcu. Z konkurzného spisu a zoznamu veriteľov vyplýva, že okrem žalobcu tam boli iní veritelia. Nakoľko ide o nebankové subjekty - právnické osoby, nemožno bez zisťovania druhu týchto záväzkov určiť, či ide o záväzky z úverov alebo pôžičiek a teda nemožno bez ďalšieho dokazovania skonštatovať, že informácie uvedené v žiadosti o úver sú pravdivé a že žalovaný skutočne nemal žiadne iné úvery a pôžičky. Žalobca žiada žiadateľov o úver o poskytnutie informácie o všetkých záväzkoch, nielen o bankových úveroch. Nakoľko pôžičky môže získať žiadateľ aj od nebankových subjektov, resp. fyzických osôb. Žalobca naďalej trvá na tom, že žalovaný svojim konaním mal snahu poškodiť žalobcu, nakoľko neuviedol všetky svoje záväzky a neposkytol žalobcovi informácie rozhodujúce pre poskytnutie úveru. Žalovaný aj počas konania tvrdil, že nemal nepoctivý zámer, avšak uvedeným tvrdeniam odporuje jeho správanie pred samotným uzatvorením zmluvy ako aj fakt, že napriek stabilnému mesačnému príjmu zo starobného dôchodku využil inštitút oddĺženia a nevyvinul úprimnú snahu o uhradenie svojich záväzkov. Jediným jeho úmyslom bolo zbaviť sa záväzkov bez ich úhrady, v dôsledku čoho musel pri primeranej miere starostlivosti a jeho vzdelania vedieť, že tým poškodí jeho veriteľov. Podľa názoru žalobcu ak by mal žalovaný skutočne poctivý zámer a úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností, naďalej by riadne splácal svoje záväzky veriteľom, prípadne by využil inštitút splátkového kalendára. Oddĺženie nesmie byť považované za spôsob zbavenia sa zodpovednosti za záväzky voči veriteľom. Platobná neschopnosť je trvalý, nie prechodný stav žalovaného uhrádzať svoje splatné finančné záväzky. Za platobnú neschopnosť sa nepovažuje stav, keď dlžník odmieta uhrádzať niektoré finančné záväzky, pretože ich neuznáva alebo ich odmieta uhradiť z iných dôvodov (uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 25K 15/2015). Žalobca tiež poukázal na iné rozhodnutia, kedy súd v obdobnej veci rozhodol tak, že oddĺženie žalovaného zrušil (rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 8Odi 1/2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 20Odi 7/2019). Má za to, že preukázal splnenie predpokladov na splnenie oddĺženia v súlade s ust. § 166g ods. 2 písm. h/ zákona o konkurze.

12. Ďalej uviedol, že cieľom žalovaného bolo jednoznačne sa na úkor žalobcu obohatiť a teda v čase žiadosti o úver žalovaný vedel, že žalobcu svojim konaním poškodí. Žalobca je bankový subjekt, ktorý podniká za účelom dosiahnutia zisku, a ak by mal vedomosť o tom, že žalovaný zvažuje podanie návrhu na oddĺženie za žiadnych okolností by mu neposkytol peňažné prostriedky, nakoľko by týmto krokom de facto uvedené prostriedky daroval žalovanému, nakoľko oddĺžením záväzky žalovaného sa stali nevymáhateľnými. Na podporu svojich tvrdení poukázal na judikatúru súdov, ktoré v obdobných prípadoch s takmer totožným skutkovým stavom veci vyhovel žalobe v celom rozsahu (rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Odi 1/2020 zo 4.9.2020).

13. K prípadnej procesnej obrane žalovaného uviedol, že v prípadoch uvedených v § 166g ods. 2 ZKR sa uvádzajú situácie, kedy sa nepoctivý zámer prezumuje, preto bolo na žalovanom, aby súdu hodnoverne preukázal, že pri naplnení vyššie špecifikovaných situácií nekonal s nepoctivým zámerom (rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odi 1/2018 z 3.4.2019). Z konania dlžníka možno jednoznačne usúdiť, že nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy v medziach svojich možností a schopností, hrubo zneužil situáciu pri preberaní záväzku a spoliehal sa na to, že tento svoj dlh bude riešiť konkurzom. Z toho dôvodu sú splnené podmienky na zrušenie oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer. Žalobca poukázal na vyššie citované rozhodnutie, v ktorom súd správne skonštatoval, že ktokoľvek tvrdí, že nie je schopný plniť svoje záväzky a následne na to s krátkym časovým postupom žiada opäť o poskytnutie úveru je možné usudzovať, že sa úmyselne pri preberaní záväzku spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. Poukázal aj na ďalšie obdobné rozhodnutia, a to konkrétne rozhodnutie Okresného súdu Košice I. sp. zn. 26Odi 2/2020 zo dňa 8.9.2020 a rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 5Odi

5/2019 z 21.1.2020. Vo všetkých uvedených konaniach vystupoval žalobca a žalobné návrhy smerovali voči žalovaným, ktorí postupovali obdobne ako žalovaný v tomto konaní, pričom súdy vyhodnotili ich konanie ako také, ktoré nieslo známky nepoctivého zámeru. Žalobca má za to, že preukázal splnenie predpokladov na zrušenie oddĺženia v súlade s ust. § 166g ods. 2 písm. g/ zákona o konkurze.

14. Na záver odvolania dal do pozornosti odlišné stanovisku sudcu a zároveň podpredsedu Ústavného súdu SR JUDr. Milana L'alička.

15. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie.

16. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, ktorým žalobu zamietol.

19. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa proti žalovanej domáhal zrušenia oddĺženia, o ktorom rozhodol Okresný súd Banská Bystrica v konaní pod sp. zn. 4Odk/902/2019. Svoju žalobu odôvodňoval tým, že zo správania žalovanej pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurznom alebo splátkovým kalendárom a mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo ho zvýhodniť. Tvrdil, že dňa 5.6.2019 uzatvoril so žalovanou Zmluvu o úvere č. 1978790557. Na základe zmluvy poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 743,10 eur, ktoré sa zaviazala v stanovenej lehote vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami a plniť ostatné povinnosti v zmysle zmluvy. Po vyhlásení konkurzu na žalovanú si žalobca uplatnil svoj nárok na neuhradenú pohľadávku prihláškou do konkurzného konania a dňa 21.10.2019 stanovený správca zaslal žalobcovi potvrdenie o zapísaní pohľadávky do zoznamu pohľadávok vo výške 6.196,76 eur.

20. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že nemal za preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaná žalobcu pri preberaní svojho záväzku zavádzala a klamala a nemal preukázané ani tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa pri preberaní záväzkov spoliehala na to, že tieto bude riešiť konkurznom, keď mal za to, že len samotná skutočnosť, že žalovaná si tri mesiace pred vydaním rozhodnutia o oddĺžení zobrala úver, ktorým refinancovala svoj predchádzajúci úver a konala tak na základe podnetu žalobcu sama o sebe neznamená a nepotvrďuje, že konala s úmyslom poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa a ani, že konala so spoľahnutím sa na skutočnosť, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom a teda oddĺžením. Mal za to, že sa jednalo o ničím nepotvrdenú a nepreukázanú domnienku žalobcu s tým, že bez uvedenia ďalších relevantných skutkových okolností nie je možné prijať záver prezentovaný žalobcom, že žalovaná mala pri podaní návrhu na oddĺženie nepoctivý zámer spočívajúci v skutkovej podstate podľa § 166g ods. 2 písm. g/ a h/ ZKR.

21. Odvolací súd sa s uvedeným názorom súdu prvej inštancie nestotožnil a dospel k záveru, že jeho rozhodnutie je predčasné. Odvolací súd poukazuje na výpoveď žalovanej na pojednávaní konanom dňa 22. 9.2020, kde žalovaná uviedla, že si zobrala úver z Poštovej banky vo výške 716,-eur, nevedela uviesť kedy s tým, že tento splácala a úver jej bol poskytnutý s vysokými úrokmi, tak splácala len úroky a pred uzavretím zmluvy o úvere v júni roku 2019 mala telefonát z Poštovej banky, kde jej bolo pracovníčkou Poštovej banky oznámené, že je možné tento úver refinancovať a bude splácať rovnakú sumu, avšak s nižšími úrokmi. Uviedla, že preto podpísala zmluvu o úvere, aby sa jej znížila celková suma, čo má zaplatiť. Neskôr sa dozvedela o takej možnosti, že je možné sa aj oddlížiť. Uviedla, že má chorého manžela a splácanie úveru ju veľmi zaťažovala nie preto, že by mala úmysel žalobcu oklamať, pretože nie je taká múdra, aby si takéto veci vymýšľala a mala ho snahu poškodiť alebo oklamať, ale jednoducho využila možnosť, ktorá existovala, teda, aby nemusela tak dlho splácať tento úver. Na otázku sudkyne, či od uzavretia zmluvy o úvere v júni 2019 riadne splácala úver žalobcu až do vydania

rozhodnutia o oddlžení, žalovaná uviedla, že áno. Žalovaná tiež uviedla, že keď išla na úrad, na Centrum právnej pomoci, bolo jej zo strany právnikov povedané, že ju vlastne k tomu nepotrebujú, nech im dá všetky doklady. Mala za to, že z týchto dokladov mohli vidieť, že má takýto úver, že má refinanc úveru, ktorý uzatvárala v júni 2019 a mohli ju upozorniť, že niečo nie je v poriadku a nepokračujeme ďalej, ale oni tieto doklady, tieto skutočnosti akceptovali, nikto ju na to neupozornil a bola podaná žiadosť na oddlžení.

22. Predmetnú zmluvu o úvere uzatvorila žalovaná so žalobcom dňa 5.6.2019, návrh na vyhlásenie konkurzu podala žalovaná ako dlžníčka zastúpená Centrom právnej pomoci dňa 4.9.2019. Okresný súd Banská Bystrica vyhlásil konkurz dňa 13.9.2019. V životopise dlžníka, aktuálnej životnej situácii a zozname spriaznených osôb priloženom k návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaná potvrdila, že je poberateľkou starobného dôchodku. Uviedla, že sa nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, jej príjmy sú zo starobného dôchodku a z dohody cca 380,--eur. Jej nevyhnutné výdavky predstavujú potraviny, hygienické potreby a prevádzková réžia, cestovné, telekomunikačné výdavky. Uviedla, že jej dlhy vznikli v dôsledku zhoršenia zdravotného stavu manžela, ostala sama na všetky platby, dostala sa do platobnej neschopnosti.

23. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením, má právo domáhať sa zrušenia oddlżenia návrhom na zrušenie oddlżenia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddlžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

24. Podľa § 166g ods. 2 písm. g/ a h/ ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak g/ zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom, h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

25. Kontrola poctivého zámeru prichádza do úvahy len na základe veriteľskej aktivity po rozhodnutí o oddlžení. Každý veriteľ, ktorý bol dotknutý oddlžením, má právo domáhať sa zrušenia oddlżenia ak sa preukáže, že dlžník nemal pri oddlžení poctivý zámer. Skúmanie poctivého zámeru sa týka činnosti dlžníka pred podaním návrhu na oddlžovacie konanie, ako aj po rozhodnutí o oddlžení.

26. Odvolací súd dospel preskúmaním veci k záveru, súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne svojho tvrdenia, že len samotná skutočnosť, že žalovaná tri mesiace pred vydaním rozhodnutia o oddlžení si zobrala úver, ktorým refinancovala svoj predchádzajúci úver neznamena, že by konala s úmyslom poškodiť žalobcu ako svojho veriteľa a konala so spoľahnutím sa na skutočnosť, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom a teda oddlžením.

27. Ako už odvolací súd uviedol, samotná žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že má chorého manžela, splácanie úveru ju veľmi zaťažovalo, nechcela žalobcu oklamať alebo poškodiť, ale jednoducho využila možnosť, ktorá existovala tak, aby nemusela dlho splácať tento úver. Tiež uviedla, že až do vydania rozhodnutia o oddlžení riadne úver žalobcu splácala. V návrhu na vyhlásenie konkurzu žalovaná uviedla, že je platobne neschopná, do tohto stavu sa neprivedla úmyselne, pri preberaní záväzkov sa nespoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť oddlžením. Má poctivý zámer uspokojiť svojich veriteľov a vynaložiť úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalovaná zároveň uviedla, že je poberateľkou starobného dôchodku, teda podľa názoru odvolacieho súdu má stály príjem.

28. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Predpokladom platobnej neschopnosti je skutočnosť, že fyzická osoba nie je schopná ani len čiastočne plniť svoj záväzok. Neschopnosť plniť svoj záväzok musí byť všeobecná. Musí byť zrejmé, že plnenie záväzku je pre dlžníka nemožné. Ak teda dlžník je schopný plniť splatnú pohľadávku veriteľa aspoň čiastočne, nie je však ochotný ju hrať, nie je možné takéhoto dlžníka považovať za platobne neschopného, čo vyslovil vo svojom rozhodnutí aj NS ČR sp. zn. 29 Odo 236/2003 z 6.9.2005. Platobná neschopnosť je jednou z podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne, aby fyzická osoba mohla podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa štvrtej časti ZKR.

Odvolací súd konštatuje, že záväzky žalovanej vznikli v čase, keď vykazovala príjem, z ktorého bolo možné záväzky vysporiadať, čo v konečnom dôsledku potvrdila aj samotná žalovaná, keď uviedla, že až do rozhodnutia o oddĺžení úver žalobcu riadne splácala.

29. Odvolací súd sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia, s odôvodnením, že súd prvej inštancie z pripojeného konkurzného spisu zistil, že konkurzné konanie na majetok žalovanej bolo už ku dňu rozhodnutia súdu ukončené, a to oznámením správcu v Obchodnom vestníku OV č. 65/2020 zo dňa 2.4.2020 z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, keď mal za to, že správca ani na dopyt súdu ohľadom nových právnych skutočností od podania žaloby túto právne rozhodnú skutočnosť v konaní neuviedol a súd preto túto skutočnosť nebral pri rozhodovaní do úvahy, keďže žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, žalovaná zastúpená nebola, a mal za to, že nie je úlohou konajúceho súdu vyhodnocovať právne významné skutočnosti, ktoré sú súdu známe, avšak o ktoré sa strana sporu „neopiera“, neuviedie ich v rámci svojho procesného útoku/obrany a nepovažuje ich jednoducho za relevantné napriek existencii kvalifikovaného zastúpenia v spore oproti protistrane, ktorá zastúpená nie je.

30. Odvolací súd udáva, že podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby.

31. Odvolací súd tak dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, ak napriek vedomosti z pripojeného konkurzného spisu o zistení, že konkurzné konanie na majetok žalovanej bolo ku dňu rozhodnutia súdu ukončené nepovažoval túto informáciu za relevantnú na to, aby v konaní skonštatoval, že má aktívnu legitímáciu žalobcu preukázanú. Žalobca preukázal, že si svoju pohľadávku voči žalovanej do konkurzného konania prihlásil, a to súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok a tiež preukázal, že správkyňa konkurznej podstaty vydala potvrdenie o zapísaní do zoznamu pohľadávok, kde ako veriteľa uviedla Poštovú banku, a. s. Bratislava s tým, že pohľadávky prihlásené súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok v celkovej sume 6.196,76 eur boli zapísané do zoznamu pohľadávok. Potvrdenie vydané dňa 21.10.2019. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením súdu prvej inštancie, že mohol vziať do úvahy a prihliadať len na skutočnosti v konaní stranami sporu tvrdené a prezentované v rámci procesného útoku a procesnej obrany, či už preukázané alebo bez povinnosti ich preukázania (§ 186 ods. 1 CSP) s tým, že vychádzal len zo žalobcom tvrdenej skutočnosti prebiehajúceho konkurzného konania na majetok žalovanej, ktorá skutočnosť však sama o sebe podľa súdu prvej inštancie žalobcovu aktívnu legitímáciu v konaní nepreukazovala, keď podľa názoru súdu vypovedala ešte o stále existujúcej možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v konkurze, napríklad aj plnom rozsahu, napriek tomu, že súd mal v čase rozhodovania (22.9.2020) informáciu, že konkurzné konanie na majetok žalovanej bolo dňa 2.4.2020 ukončené.

32. Podľa § 186 ods. 1 CSP skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie, sa nedokazujú.

33. V prípade skutočností známych z jeho činnosti ide o skutočnosti, o ktorých sa súd dozvedel v rámci svojej činnosti. Najčastejšie pôjde o skutočnosti, ktoré sú zachytené v súdnych spisoch; najmä rôzne skutočnosti dôležité pre procesné rozhodnutia. Aj v prípade skutočností známych súdu z jeho činnosti je potrebné, aby súd účastníkom uviedol, že túto skutočnosť bude považovať za preukázanú bez toho, aby o nej vykonal dokazovanie a účastníci sa môžu k tejto skutočnosti vyjadriť, prípadne ju vyvrátiť.

34. Odvolací súd má za to, že ak mal súd prvej inštancie v čase svojho rozhodovania preukázanú skutočnosť, že konkurzné konanie žalovanej bolo ukončené, mal považovať túto skutočnosť za preukázanú a za preukázanú aj z toho vyplývajúcu aktívnu legitímáciu žalobcu.

35. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. V rámci voľného hodnotenia dôkazov a vzhľadom na to, že výpočet dôvodov nepoctivého zámeru v ust. § 166g ods. 2 ZKR je len demonštratívny, má súd širokú mieru uváženia pri posudzovaní poctivého (nepoctivého) zámeru dlžníka, ako aj osoby dlžníka.

37. V novom konaní bude okresný súd zisťovať, či skutočne žalovaná pri svojom konaní ohľadne riešenia svojej finančnej situácie podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu sa nespoliehala na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom a či nemožno zo správania žalovanej ako dlžníka posudzovať, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa, a to najmä s poukazom na jej výpoveď na pojednávaní.

38. O trovách konania rozhodne okresný súd v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 CSP.

39. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).